U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové
a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **K. P.**, zastoupeného Mgr. Ondřejem Rejskem, advokátem se sídlem Hradec Králové, Buzulucká 431, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 7. 2010, č. j. 29 Az 3/2010 – 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokáta Mgr. Ondřeje Rejska **se určuje** částkou 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal včasnou kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále „žalovaný“) ze dne 14. 1. 2010, č. j. OAM-443/VL-18-K01-2009. Tímto rozhodnutím žalovaný označil stěžovatelovu žádost o udělení mezinárodní ochrany za nepřípustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu); a proto řízení o ní zastavil podle § 25 písm. i) téhož zákona.

II. Obsah kasační stížnosti

[2] Stěžovatel, poté co mu byl soudem ustanoven advokát, uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), tedy pro nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem a pro nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů.

[3] Stěžovatel namítá, že měl krajský soud vyřešit otázku, zda jím uváděné skutečnosti týkající se jeho zdravotního stavu byly novými skutečnostmi ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu a měly být v předchozím správním řízení předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Krajský soud se však namísto toho zaměřil na otázku, zda stěžovatel splňoval důvody podle § 12 a § 13 zákona o azylu, a shledal, že stěžovatelem uváděné skutečnosti směřují ke konstatování zjevné nedůvodnosti jeho žádosti. Krajský soud se nezabýval novostí stěžovatelem uváděných skutečností a zákonností aplikace § 10a písm. e) zákona o azylu žalovaným a žalobu zamítl jako nedůvodnou, aniž by uvedl konkrétní důvody pro takové rozhodnutí. Stěžovatel ovšem trvá na tom, že jím uváděné skutečnosti ohledně jeho zdravotního stavu byly nové, že řádně zdůvodnil, proč je nemohl uvést v předcházejícím řízení, a žalovaný se tudíž měl jeho žádostí věcně zabývat. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhuje, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

[4] Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti přiklání k rozhodnutí krajského soudu. Připomíná, že šlo již o třetí stěžovatelovu žádost o mezinárodní ochranu a v nynější žádosti neuvedl stěžovatel žádné nové skutečnosti či zjištění. Šlo zjevně o žádost účelově podanou a sloužící toliko k legalizaci stěžovatelova pobytu v ČR. Co se týče zdravotních potíží stěžovatelem uváděných, žalovaný připomíná, že byl stěžovatel v době úrazu řádně ošetřen. Stěžovatelova nespokojenost se stavem zdravotní péče v jeho zemi původu navíc není důvodem pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. V tomto směru žalovaný odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2010, sp. zn. 6 Azs 73/2009, podle nějž není rozdílná úroveň zdravotní péče relevantní pro řízení o udělení mezinárodní ochrany.

[5] S ohledem na výše uvedené se žalovaný domnívá, že by měla být kasační stížnost pro nedůvodnost zamítnuta.

IV. Přijatelnost kasační stížnosti [§ 104a s. ř. s.]

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pro stručnost lze odkázat na precedenční usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 (publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS), ve kterém byl podrobně vymezen institut přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany.

[7] Podle tohoto usnesení se o přijatelnou kasační stížnost může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, 2) kasační stížnost obsahuje právní otázku, která je dosavadní judikaturou řešena rozdílně, 3) nastane potřeba učinit judikatorní odklon (Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními

soudy jednotně), 4) bylo-li v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

[8] Stěžovatel sám neuvedl, z jakých důvodů by měla být jím podaná kasační stížnost přijatelná a rovněž Nejvyšší správní soud v kasační stížnosti neshledal relevantní argumenty svědčící pro její přijatelnost.

[9] Stěžovatel se svou kasační stížností snaží prokázat, že zdravotní důvody, o které opřel svou třetí žádost o mezinárodní ochranu, byly nové a nemohl je uvést v předchozím řízení o jeho druhé žádosti o mezinárodní ochranu.

[10] Otázkou, jaké důvody žádosti o mezinárodní ochranu lze pokládat za nové oproti žádosti dřívější, a tedy za důvody opodstatňující meritorní posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu, se zdejší soud zabýval již opakovaně ve svých rozhodnutích vykládajících zde aplikované ustanovení § 10a písm. e) zákona o azylu. Podle tohoto ustanovení je žádost o mezinárodní ochranu nepřípustná, *„podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.“*

[11] Zdejší soud toto ustanovení vyložil zejména ve svém rozsudku ze dne 11. 6. 2009, sp. zn. 9 Azs 5/2009 (publ. na www.nssoud.cz): *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávaní opakovaných žádostí.“*

[12] Otázkou, do jaké míry mohou být rozdíly v úrovni poskytované zdravotní péče mezi Českou republikou a žadatelovou zemí původu relevantním důvodem, ať už pro aplikaci § 10a písm. e) zákona o azylu nebo pro aplikaci hmotněprávních azylových ustanovení, z hlediska udělování mezinárodní ochrany, se Nejvyšší správní soud zabýval komplexně zejména ve svém rozsudku ze dne 26. 7. 2007, sp. zn. 2 Azs 30/2007 (publ. na www.nssoud.cz).

[13] Souhrnně pak byla právní otázka zcela obdobná té, před jejíž řešení je zdejší soud postaven nyní posuzovanou kasační stížností, řešena v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, sp. zn. 1 Azs 43/2009 (publ. pod č. 1956/2009 Sb. NSS). V něm NSS uvedl: *„Výrazné zhoršení zdravotního stavu, byť související s nemocí již posouzenou v předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ve spojení s dalšími relevantními skutečnostmi a zjištěními (zde nová informace o zemi původu a neaplikovatelnost závěrů učiněných v rozhodnutí o předchozí žádosti) představuje nové skutečnosti a zjištění ve smyslu § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.“*

[14] Tato právní věta plně vymezuje, jaké změny zdravotního stavu a v kombinaci s jakými případnými dalšími důvody jsou již dostatečné k tomu, aby odůvodnily opakované podání žádosti o mezinárodní ochranu. A contrario lze tuto právní větu považovat za dostatečnou i pro vymezení toho, že při absenci takových výrazných změn k horšímu oproti době posuzování předchozí žádosti o mezinárodní ochranu je namístě

shledání nepřípustnosti žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu žalovaným použitého § 10a písm. e) zákona o azylu.

V. Shrnutí a náklady řízení

[15] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[17] Stěžovateli byl právním zástupcem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 1 x 2100 Kč za jeden úkon právní služby (sepsání doplnění kasační stížnosti) a 1 x 300 Kč na úhradu hotových výdajů v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. února 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu